

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 44. S. Ambrosii Labores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Nemo fuit, cui non tanti viri electio pro- Sæculum IV.
A. C. 379.
baretur.

§. XLIV.

S. Ambrosii gesta.

Imperatorem Gratianum, Sirmii existen- Amb. ep. 12.
tem, Palladius, & Secundianus Epis- n. 3. ep. 10.
copi in Illyrico, soli qui in Occidente Aria- n. 2.
norum hæresin defenderent, adeuntes,
querebantur, quod Ariani appellarentur,
& rogabant, ut Concilium convocare-
tur ex toto Imperio, præsertim ex Pro-
vinciis Orientis, unde plus opis languen-
ti sectæ sperabant. Episcopi Catholici
non erant inviti, ut ipse Gratianus inter Script. imp.
disputantes arbitrum ageret, sed ipse in Gestis
arbitrium Episcopis reliquit, & locum Conc. Aquil.
Concilii Aquileiam pronuntiavit. n. 4. Inte-
rim S. Ambrosius Imperatorem monuit,
non esse operæ pretium, ut tot Episcopi
propter duos hæreticos fatigarentur, &
se quidem cum aliis Italiæ Episcopis ad
refellendas eorum objectiones sufficere.
Probavit consilium Gratianus, imo edi-
xit, ne ullus Episcopus futurum Conci-
lium adire teneretur, qui gravis ætatis
causa sine magna molestia venire non
posset, aut quos infirmitas corporis, je-
junia, vel paupertas, Episcoporum de-
cus, retinerent; omnibus autem, qui ul-
tro vellent, veniendi facultatem dedit.
Concilium Aquilejense non nisi post duos
exinde

Sæculum IV. exinde annos congregatum est, nempe
A. C. 379. anno 381.

Ap. Amb. Gratianus ex Illyrico in Galliam rediens, ad S. Ambrosium litteras dedit, sua manu scriptas, Patrem suum compellans, & rogans, ut ad se veniret, & veritatem, quam quidem jam firmissime crederet, penitus edoceret, tractatum, quem sibi composuisset, rursus remitteret, & argumenta, quæ Divinitatem Spiritus S.

Epist. I. probarent, adjungeret. S. Ambrosius in responsoriis Gratianum vocat Principem Christianissimum, excusat, quod obviam non processisset, affirmans, quod toto itinere Spiritu, & precibus Cæsarem fuisset profecutus. Promittit, se promptissime adfuturum, interim duos libros, quos ei jam semel dederat, remittit, nempe duos libros de fide; ad scribendum vero librum de Spiritu Sancto rogat, ut sibi longior mora concedatur. Verosimiliter

S. Ambrosius.
Sup. n. 42.
Lib. III. de fide. c. I. Imperator Ambrosium prævenit, cum eum legamus Aquilejæ fuisse quinta Julii, & Mediolani tertia Augusti, ubi legem contra Hæreticos, ut diximus, promulgavit. Nec forte quis inepte con-
 jiceret, id ipsum, S. Ambrosio consulente, factum. Interim cupiebat Imperator, ut Ambrosius hanc materiam fufius tractaret, dicebantque hæretici, Ambrosium brevitatem in scribendo obtendisse, ne eorum objectionibus, quas diluere nemo
 Catho-

Catholicorum posset, respondere coge- Sæculum IV.
 retur. Hinc duobus prioribus libris de A. C. 379.
 fide tres alios adjunxit, suntque univer-
 sim quinque. In his ultimis præprimis
 omnes S. Scripturæ textus explicantur,
 quibus Ariani ad stabiliendam hæresin
 abutebantur. Tractatum vero de Spiri-
 tu Sancto in aliud tempus distulit.

Justina Imperatrix aliquam diu Sirmii L. V. c. 2.
 egit, estque verosimile, Valentinianum n. 34.
 juniorem, filium ejus, ibi cum Matre fu-
 isse. Tunc Sedes illa Episcopalis, & in
 Illyrico Metropolitana, vacavit. Pluri-
 mum sane totius Ecclesiæ intererat, ut
 diuturna damna, quæ ibi Hæresiarcha
 Photinus, & deinde Germinius Arianus
 Catholicæ Religioni intulerant, repara-
 rentur. Photinus depositus fuerat, &
 ejectus ab anno 351. obierat autem duo-
 decimo Valentis anno, id est, 375. in Ga-
 latia loco exilii, & patria sua. S. Ambro-
 sius Sirmium se contulit, quævis locus
 esset extra suam Provinciam situs. Id
 enim Sanctissimis Episcoporum in more
 positum erat, ut nata occasione Ecclesiis
 succurrerent. Justina muliebri obsti- Paul. Vit.
 natione volebat, ut Episcopus Arianus n. II.
 eligeretur, & impotenti ira jubebat, ut
 Ambrosius ex hoc cœtu vi pelleretur, ipse
 famineum furorem spernens, persistebat
 in tribunali; ita suggestus dicebatur in Mœurs Chr.
 penetrali Ecclesiæ, ubi sedes Episcopi po- c. 35.
 sita

Sæculum IV. A. C. 379. sita erat, & ex utroque latere sedes Presbyterorum. Unius ex Virginibus Arianis ea fuit impudentia: ut tribunal conscendere ausa, S. Ambrosium, vestibus comprehensum, ad latus, ubi mulieres stabant, pertrahere conaretur, quæ virum, pessime habitum, Ecclesia decurbassent. Ad hanc S. Ambrosius: *quam ego quidem Sacerdotio indignus sum tamen te, & tibi æquales nullatenus deest sacerdoti, etiam indigno, manus injicere. An saltem Dei Judicium non times?* Altera die eadem Virgo tumulto illata est, & S. Ambrosius, ut bonum pro malo redderet, funus sua præsentia condecoravit. Ad terribilem casum expaventibus Arianis, Catholici in pace Episcopum, nomine Anemium, ordinarunt. Post hanc ordinationem S. Ambrosius Mediolanum reversus est, atque exinde Justina Imperatrix acerbissimum viri odium concepit, sequenti tempore tot malorum causam.

§. XLV.

S. Meletii reditus.

Soz. VII. c. 2. In Oriente Ecclesiæ Catholicæ levabantur post Valentis fata, Pastores, nempe Episcopi proscripti, ad suas oves revertabantur. Fuere, qui, cum Arianos Ecclesiarum suarum possessione gaudentes invenissent, consensere, ut fidem Catholi-